

[Hartel.]

kendt billigere at konvertere ældre Laan end at optage nye, og jeg vil samtidig advare imod at optage yderligere Laan i Udlandet. Efter den Form, som Bemyndigelsen til den . . .

Formanden: Da der trods min Henstilling for et Øjeblik siden ikke er blevet mere Ro i Salen, gør jeg opmærksom paa, at al højtrøstet Samtale maa henvises til Lokalerne uden for denne Sal.

Hartel: Efter den Bemyndigelse, som den højtærede Finansminister ønsker, er der Tale om at optage Laanet enten i Ind- eller Udlandet. Jeg vil gerne henstille, at man ikke optager et nyt Laan i Udlandet og dermed øger Danmarks valutamæssige Afhængighed af Udlandet, men søger at faa dette Laan placéret paa det indenlandske Marked. Kan det ikke gøres som et langfristet Laan, saa vil et kortfristet jo sikkert være muligt paa ikke ugunstige Vilkaar.

I Anledning af de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Kyed herfra gjorde gældende, skal jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at Norge har konverteret paa gunstige Vilkaar, saaledes som jeg for øvrigt allerede fremhævede det her ved Mødet den 12. Marts, men efter det Tidspunkt er der fra norsk Side emitteret et nyt Laan i Staterne, et 4 $\frac{1}{4}$ pCt.s Laan med en Emissionskurs af 98, og man regner med, at dette Laan reelt vil indbringe 96—96 $\frac{1}{2}$. Naar den højtærede Finansminister derfor over for mig udtalte, at i Øjeblikket maatte man lade Sagen hvile, vidner det ikke om en helt rigtig Bedømmelse paa det daværende Tidspunkt, idet Norge ganske faa Dage efter emitterede det Laan, som jeg omtaler her, og endda til en lavere Rente end det foregaaende og med uforandret Kurs.

Det har herfra været foreslaaet at foretage Salg af Landmandsbankaktierne for at skaffe likvid Kapital til Statskassen. Jeg maa sige, at naar Banken anvendes, saaledes som den gør, nærmer sig til at være en Slags Sparekasse og ikke benyttes til at øve noget Tryk hverken paa Rente- eller Kapitalmarked, saa kan heller ikke jeg se, at der er Grund til at græde over, at vi muligt maa sælge af Landmandsbankaktierne for at fremskaffe likvid Kapital.

Københavns Kommune emitterede for nylig et 4 pCt.s Laan, og Emissionskursen var 90. Det udbragte saa vidt mig bekendt 88 $\frac{3}{8}$. Jeg regner med, at Staten paa det hjemlige Marked kan opnaa visse gunstigere Betingelser, formodentlig en Kurs af 91—

92, og den højtærede Finansminister er sikkert i Stand til at udøve et venskabeligt Tryk paa Banker og lignende Institutioner, saa de antager et saadant Laan paa disse Vilkaar. Jeg vil derfor paa ny henstille, at man søger de Midler, her skal bruges, paa det hjemlige Pengemarked og ikke i Udlandet.

Hans Hansen (Rørby): Under Lovforslagets første Behandling oplyste den højtærede Finansminister, at han havde foranlediget, at Statsgældskontoret havde foretaget en Opgørelse af Statsgælden, og den højtærede Minister oplyste — det findes i Folketingstidenden Sp. 1023—, at Forøgelsen i de sidste seks Aar har udgjort 24 Mill. Kr. Denne Udvikling med Hensyn til Statsgældens Stigning er ikke noget nyt; der har været Regeringer, som i højere Grad har behæftet Staten med Gæld end den nuværende Regering, det skal indrømmes, men den Metode, man her efterhaanden fastlægger, og som foreslaas i Lovforslaget, altsaa at man fastlægger en Gæld, som Staten i Forvejen har, det vil sige opgiver ethvert Haab om at faa den afviklet, kan vi ikke gaa med til. Vi har altid fra vor Side anlagt den Betragtning, at naar Staten paatager sig alle de Opgaver, som vi under de senere Aars Politik har været Vidne til, saa bør Regeringen præsentere Regningerne for Befolkningen for alle de gode Gerninger. Den Metode at opsamle en Del af Statens Udgifter og Gæld, som man lader senere Generationer betale, kan vi fra vor Side ikke tiltræde; vi maa, som vi plejer, gaa imod, at Staten behæfter den fremtidige Slægt med Byrder. Vi kan med saa meget bedre Grund afvise dette Forslag, som vi for et Par Dage siden i vort Forslag til Lov om Grundskyld og Gældssanering har givet Anvisning ikke blot paa, hvordan man letter Staten for de mange Vanskeligheder, men ogsaa givet Anvisning paa, hvordan man afvikler Statens Gæld. Vi kan derfor ikke give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, men maa fastholde, at hvis Regeringen vil paatage sig de gode Gerninger, maa den ogsaa præsentere Regningen for Befolkningen, det er uredeligt at lægge Byrderne over paa den kommende Generation, som ikke kan protestere derimod.

Finansministeren (H. P. Hansen): Efter de stærke Røster, der har lydt i den senere Tid om, at det var uforvarligt vedblivende at løbe med løs Gæld, men at man skulde skride til at optage faste Laan, havde jeg ventet, at man i alt Fald fra de to store